

1. Szólsz hozzám, Is - te - nem, s én vá - laszt ad - ni ké - szen

Már - már meg - in - du - lok, hogy rád bíz - zam ma - gam,

De lá - tod, köt s le - húz még ré - gi csüg - ge - dé - sem,

Áldd meg ma lel - ke - met több hit - tel, ó, U - ram.

2. Sok szép ígéretem, ó, hányszor megtagadtam,
A nagy fogadkozást, hogy csak tiéd szívem.
A bűnös gyengeség bús rabjának maradtam,
És törvényed szerint nem éltem semmiben.
3. Ha jót tettél velem, ha áldva látogattál:
Én nem dicsértelek s nem hirdetem neved;
Nem értettem, mikor szenvedni, sírni hagytál,
Hogy ha szeretsz, miért sújt vessződ engemet?
4. Köt még a földi jó, a bűn, a földi örvény,
S tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok.
A béklyó súlya nyom, levetném, összetörném,
De lelkem gyenge még, s jaj, összeroskadok.
5. Más nem tanít meg rá, csak égi bölcsességed,
Hogy bölcsen bízzak és szolgáljak úgy neked.
Mit érek nélküled? Add, hogy imádvá téged,
Bús, gyarló bűnös én, hadd légyek gyermeked.